

Foranlediget herved skal Raadet tillade sig at henvise til, at der ved den gældende Ulykkesforsikringslovgivning hverken er sikret de af den omfattede Personer Sygehjælp eller Dagpenge i de 13 første Uger efter Ulykkestilfældet, idet Ydelserne kun bestaar i Dagpenge efter det nævnte Tidsrum, Erstatning for blivende Nedsættelse af Arbejdsevnen, Erstatning til omkomnes efterladte og Begravelseshjælp.

Denne Ordning skyldes den Omstændighed, at der ved den gældende Sygekasselov af 12. April 1892 er aabnet den ubemidlede Del af Befolkningen Adgang til en af det offentlige understøttet Sygeforsikring, omfattende fri Lægehjælp og Sygehusbehandling samt Ret til daglig Pengehjælp i mindst 13 Uger i Løbet af 12 paa hinanden følgende Maaneder.

Sygeforsikringen har saaledes den Betydning for Ulykkesforsikringen, at at den supplerer Dagpengeydelsen, og at den sikrer de tilskadekomne Lægebehandling, hvilket sidste er af overordentlig Vigtighed, da en kyndig og rettidig paabegyndt Lægebehandling kan være væsentlig bestemmende for, hvilke Følger et Ulykkestilfælde vil medføre som blivende.

Efter den hidtil gældende Fortolkning af Begrebet „bemidlet“ i Sygekasselovens § 6 kan det som almindelig Regel siges, at de Personer, som omfattes af Ulykkesforsikringslovgivningen, ikke er udelukkede fra at blive optaget i de statsanerkendte Sygekasser af Hensyn til deres Indtægtsforhold. Saafremt § 6 i det Rigsdagen forelagte Forslag til Lov om anerkendte Sygekasser faar Lovkraft, vil der indtræde en Forandring heri, for saa vidt angaar de Personer, hvis Indtægt overskrider de fastsatte Maksima. Hvor mange dette gælder, savner Raadet Materiale til at afgøre.

Fra Ulykkesforsikringens Standpunkt bliver Spørgsmaalet da, om disse Personer vil være i Stand til ved egne Midler alene at sikre sig den fornødne Pengehjælp og Sygebehandling i Ulykkestilfælde. Det vil imidlertid ses, at dette Spørgsmaal kun er en enkelt Side af det almindelige Spørgsmaal om, hvorvidt disse Personers økonomiske og sociale Stilling er en saadan, at der bør gives dem Adgang til de anerkendte Sygekasser som „ubemidlede“ Medlemmer. Herom anser Raadet sig ikke kompetent til at udtale sig.

Raadet skal endnu tilføje, at saavel Ulykkesforsikringsloven af 7. Januar 1898, der tager Sigte paa Industrien, som Ulykkesforsikringsloven af 27. Maj 1908, der omfatter Landbrug, Skovbrug, Havebrug m. m., indeholder Indtægtsgrænser, men at disse kun gælder tilsynsførende, derimod ikke almindelige Lønarbejdere, jfr. henholdsvis § 2, 1ste Stykke, og § 4 i de paagældende Love. I Loven af 1. April 1905 om Søfolks Forsikring gælder Indtægtsgrænsen, som er forholdsvis høj (2,400 Kr. i fast aarligt Pengevederlag), derimod alle uden Hensyn til deres Stilling i Virksomheden, jfr. § 3.

De med Ministeriets Skrivelse fulgte Bilag tilbagesendes.

Philipsen.

Aage Sørensen.

Til Indenrigsministeriet.